

Underændringsforslag Nr. 3 til samme Ændringsforslag af samme:

„§ 10“ indsættes som „§ 6“.
ansaaes som Følge af denne Afstemning som bortfaldet.

Ændringsforslag Nr. 1 af Flertallet (Udvalget undtagen Frederiksen og H. Madsen):

Lovforslaget affattes saaledes:
Lov om Konsulatvæsenet.

§ 1.

Den Konsulatsgift, som hidtil har været opkrævet af danske Handelskibe, der anløbe Havne, hvor dansk Konsul eller Vicekonsul er ansat, bortfalder fra den 1ste Januar 1894.

§ 2.

Danske Handelskibe, hvis Drægtighed er 50 Registrertons Netto eller derover, og som gaa i udenrigst Fart, betale fra den 1ste Januar 1894 til Statskassen en fast aarlig Konsulatsgift af 1 Kr. pr. Registrerton Netto for Dampkibe og 35 Øre pr. Registrerton Netto for Sejlskibe. Afgiften, der opkræves af Toldvæsenet, paahviler Skibet, saafremt det i Mærets Løb udklareres fra dansk Havn til udenrigst Sted. Halvdelen af Afgiften betales ved Udklareringen, den anden Halvdel forfalder til Betaling den 31te December. Overtoldbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning.

§ 3.

Skibe af den i § 2 nævnte Størrelse, som ved Kalenderaarets Begyndelse befinde sig i udenrigst Fart, betale ikke Konsulatsgift for det løbende Aar, saafremt de ere vendte tilbage til dansk Havn inden den 1ste April og ikke i Mærets Løb paa ny udklareres til udenrigst Sted. Hvis derimod Skibet ikke er vendt tilbage til dansk Havn inden den 1ste April, har det at bære Konsulatsgift for det løbende Aar, Halvdelen jensef den 30te Juni, Halvdelen den 31te December.

§ 4.

Fra 1ste Januar 1894 ophæves Frd. Aft. August 1824, §§ 12—15. Derimod er

fra samme Tid enhver Skipper, som indkommer til fremmed Havn for der at losse eller lade, forpligtet til inden sin Afreise at tilstille Stedets Konsul eller Vicekonsul en skriftlig Meddelelse, i Overensstemmelse med Forskrifter, som nærmere fastsættes af Udenrigsministeriet; Forsømmelse heraf straffes som de i Sølovens § 286 omhandlede Forseelser. Under samme Strafanvar er Skipperen pligtig at melde sig personlig hos Konsulen eller Vicekonsulen i de Havne, hvor saadan Anmeldelse ifølge traktatmæssig Overenskomst maatte paahvile danske Skipper; Bekendtgørelse herom udstedes af Udenrigsministeriet.

§ 5.

Efter 1ste Januar 1894 er Udenrigsministeren bemyndiget til at udbetale de nuværende Konsuler og Vicekonsuler en aarlig Godtgørelse, saa længe der ikke enten ved særlig Lov eller ved de aarlige Finanslove er truffet anden Bestemmelse om de paagældende Konsulaters fremtidige Lønningss forhold. Denne Godtgørelse maa ikke overstige Gennemsnitsbeløbet af de Indtægter, som den nuværende Konsulatsgift har indbragt den paagældende i de 3 Kalenderaar 1891—1893, herunder indbefattet den Erstatning, som han har oppebaaret i Genhold til midlertidig Bestemmelse i Lov 5te April 1888. Godtgørelsen ydes kun, for saa vidt det nævnte Gennemsnitsbeløb udgør 100 Kr. eller derover.

§ 6.

For saa vidt dertil egnede Kræfter samt tilstrækkelige Midler (jfr. § 12) haves til Raadighed, søges efterhaanden en Ordning gennemført, hvorefter der paa de vigtigste, ogsaa oversjøiske, Handelspladser, ansættes udsendte Konsuler eller Vicekonsuler. Paa saadanne Pladser kan, ved indtrædende Ledighed, Posten ikke paa ny besættes, forinden der ved særlig Lov eller ved Finansloven er taget Bestemmelse om dens fremtidige Lønningss forhold. Udenrigsministeren er dog bemyndiget til foreløbig at besætte saadanne Poster ved Konstitution, og han kan da af de til Raadighed værende Konsulatmidler (jfr. § 12) udbetale den konstituerede Konsul eller Vicekonsul et passende Vederlag for Kontorholdsudgifter.